

GIẢI NGHIỆP KHI NHẬP ĐÀN TRÀNG LĂNG NGHIÊM

Trong Kinh Thủ Lăng Nghiêm, Quyển VII, Phần 17, Đức Phật khai thị về Mật giáo, có dạy ngài Anan như sau: **“Nếu có tập khí cũ không thể diệt trừ, ông dạy người đó nhất tâm trì tụng Thần Chú Vô Thượng Phật Đảnh Quang Minh “Ma Ha Tát Đát Đa Bát Đát Ra” của Ta.”** Nếu Phật tử chúng ta không có duyên xây dựng Đàn Tràng Lăng Nghiêm để tu tập, chúng ta không thể nào có lòng tin sắt đá vào những gì Đức Phật Thích Ca chỉ dạy như phần trích dẫn ở trên. Chúng ta cho rằng câu nói trên vi phạm luật nhân quả. Thật ra, trong Phật Pháp chúng ta cũng thường nghe nhắc đến câu **“không thể nghĩ bàn.”** Những lời dạy của Đức Phật hoặc có **nghĩa đen** tức là nghĩa mà Phật tử chúng ta có thể dùng cái trí suy nghĩ vô minh của chúng ta mà hiểu được đối với các vấn đề liên quan đến **pháp hữu vi** hay nói cách khác là tất cả những gì mà mắt, tai, mũi, lưỡi, thân và ý của chúng ta tiếp cận. Riêng những sự việc gì ngoài sự hiểu biết của sáu căn, chúng ta muốn hiểu được nghĩa của lời dạy chúng ta phải tu tập mới trải nghiệm được như câu trên chẳng hạn.

Chùa Phật Quốc Thanh Tịnh Tâm (Chùa PQTTT) có duyên xây dựng Đàn Tràng Lăng Nghiêm để Tăng Ni và Phật tử vào đây tu tập như Đức Phật Thích Ca chỉ dạy trong Kinh Đại Phật Đảnh Thủ Lăng Nghiêm (Kinh ĐPĐTLN) nên chúng tôi trải nghiệm nhiều hiện tượng không thể nghĩ bàn. Sau đây là hai trong rất nhiều trải nghiệm mà chúng tôi đã có được qua những khóa tu tập trong Đàn Tràng Lăng Nghiêm. Sở dĩ ghi lại đây hai chuyện trải nghiệm cùng một lúc là vì do hai mẹ con của hai Phật tử D.D. (người con) và D.B. cùng tham dự một khóa tu.

Trải nghiệm của D.D:

Trong khóa tu nhập Đàn Tràng Lăng Nghiêm 14 ngày, mỗi ngày 7 thời, mỗi thời 2 giờ gồm cả tu tập và nghỉ giải lao (take break.) Một hôm Phật tử D.D. thấy rất nhiều con chó từ trong người tuôn ra mặc dầu lúc đó Phật tử D.D. đang cùng các Tăng Ni, Phật tử khác tụng Thần Chú Lăng Nghiêm Tát Đát Đa Bát Đát Ra. Sau thời khóa tu ấy, Phật tử D.D. đến gặp Thầy Di Tùng để giúp ý kiến giải đáp hiện tượng kỳ quái đó. Thầy Di Tùng cho biết có thể đây là hiện tượng của nghiệp liên quan đến loài chó trong một kiếp nào trước đây.

Sau khóa tu học, Phật tử D.D. về lại California. Ngay ngày hôm sau, Phật tử D.D. gọi điện thoại cho Thầy Di Tùng và trình bày như sau: Nhà mẹ con có nuôi một con chó nhỏ rất dễ thương đối với mọi người. Nhưng đối với con trước đây, mỗi lần con qua nhà mẹ con, nếu mẹ con mở cửa ra mà có con chó nhỏ ấy hiện ra, tự nhiên con

sợ hãi chạy xa và nhảy lên ghế cho đến khi mẹ con dẫn nó đi chỗ khác. Tuy nhiên lần này, khi sáng con có việc đến gặp mẹ con, mẹ con mở cửa ra và con chó đang đứ trước mặt con, nhưng không biết tại sao con vẫn tỉnh bơ, không còn sợ hãi như khi trước nữa. Phải chăng như vậy là nghiệp về chó của con đã được giải trừ qua khóa tu nhập Đàn Tràng Lăng Nghiêm ???

Trải nghiệm của D.B.:

Trong một thời đang nhập Đàn Tràng Lăng Nghiêm, Phật tử D.B. bỗng thấy có hai người nữ, mỗi người nắm một tay của Phật tử D.B. cùng xô Phật tử D.B. xuống một thung lũng sâu và bị chết tại chỗ. Lúc bấy giờ là thời đang tụng Chú Lăng Nghiêm chứ không phải đang Thiền định hay ngủ chiêm bao. Sau khi xong thời nhập Đàn Tràng Lăng Nghiêm, Phật tử D.B. trình cho Thầy Di Tùng hiện tượng này. Thầy Di Tùng cho biết có thể trong một kiếp trước nào đó, Phật tử D.B. đã bị hai người sát hại và vì quá khiếp sợ trong lúc trước khi chết (cận tử nghiệp) nên sự kinh hoàng đó vẫn còn nằm trong A-lại-da thức, nay đã được giải tỏa.

Trước kia tại Sài gòn, Việt Nam, một lần nọ, gia đình tổ chức đi nghỉ mát ở Đà Lạt. Khi xe chạy qua khỏi Đại Ninh và xe tiến dần lên cao về hướng Đà Lạt, bỗng nhiên Phật tử D.B. cảm thấy chóng mặt không thể chịu nổi và yêu cầu bỏ chuyến đi và trở lại Sài gòn. Từ đó về sau, không bao giờ Phật tử D.B. dám đi nơi nào có cao độ cao. Chuyện này Phật tử D.B. đã quên đi từ lâu.

Sau khi tu tập xong khóa nhập Đàn Tràng Lăng Nghiêm, Phật tử D.B. trở về lại California. Một tháng sau, gia đình người bạn mời gia đình của Phật tử D.B. tham dự tiệc cưới tổ chức tại khu Hollywood. Nơi này không xa chỗ gia đình Phật tử D.B. ở, nhưng lại ở trên một khu đồi núi cao. Phật tử D.B. đã từ lâu quên rằng mình không thể lên một nơi có độ cao. Gia đình vẫn đi tham dự và sau khi dự tiệc xong về đến nhà, Phật tử D.B. mới trực nhớ ra rằng tại sao hôm nay mình đi lên cao mà không còn bị chóng mặt dữ dội như khi xưa? Phải chăng nhập Đàn Tràng Lăng Nghiêm và tụng Chú Lăng Nghiêm đã khiến nghiệp cũ tan biến ???

Viết lại theo lời kể của D.B. và D.D.